

Visal

– Mehmet Avcı · 07 Kasım 2011

Hz. Âdem'e secde eden melekler
Soracak hakkını iblisten
Firdevs'te bir gün alacak yine kolunun altına,
Kaburgasından doğan Havva'yı
Kabile soracak nasılsa toprağı kırmızıya bulayan Habil, hesabını
Alacak verecek ne varsa ödenecek tek celsede
Yüreğine düşen bütün yalanlar
O gün gömülecek tarihe...

Hz. Sit soracak hakkını Kabilin azgınlaşan torunlarından,
Uymadıkları emrin
Matematiğe bölüp, kimyada çözümleyecek,
Simya ile takacak boynuna yalanlarını beşi bir yerde
Haber verecek Hz. Muhammed (s.a.v)'in geleceğini
Nurunu taşıyacak ömrü boyunca
Ve soracak sana nurundan uzak tuttuğun gözlerin hesabını.

Hz. Nuh soracak hakkını yetmiş iki dilde,
Çağırdığı insanlara gelmedikleri hak dini
Yazdığı kalemin ve diktığı iğnenin hakkını isteyecek
Yazarlardan, terzilerden...
Senin yalanlarınla örttüğün,
Koca dünyanın bulutlarına emir verecek kaldıracak üstümüzden
Ağaç yapraklarına astığım bilmemişliklerimi sayacak.
Ve sunacak mahşerde önümüze inanmadıklarımızı...

Hz. Nuh'un gemisinde taşıdığı son insan ırkı olacağız
Bir sabah ya Cudi eteklerinde belki Ağrı Dağında açacağız gözlerimizi
Dağların heybetiyle saracağım ıslak yüreğini
Biraz nemlenmiş olacak bulutlar
Hüzünlü gözyaşı gibi sızacak dağ eteklerinde,
Aşkın kokularına tenin
Soyumuz saracak dünyayı rahmi Anadolu'dan...

Hz. Hud yerle bir olmuş dünyanın ilk nesillerine seslenecek

“Allah’a itaat edin sizin ondan başka ilahınız yok”
Ad kavmi gibi sırtımızı döneceğiz
Kendimize bir dünya çizip inanacağız
Önce aşk doğuracağız iç cebimizden
Sonra birkaç dünya daha kuracağız putlarımızdan
Lanetlenmiş Ad yaşayacak omuzlarımızda

Hız. Salih Semut kavmini kurtaramadı sapkınlıktan
Kurtaramadık sapmış bedenlerimizi birbirinden
Allah kısır analar verdi Semud’un lanetinden
Doğuramadık Salih bebekler
Meyvesiz ağaçlar
Sütsüz memeler, kıtlık geceler.
İnanmamış kırmızı suratlar, siyaha bürünen
Ve Sayha verdi onlara
Kuru ot bedenler...

Soracak “kısa çöp uzundan”
Girdiği şehirleri alt üst eden İskender görecek
Ona benzetilmenin derin azabını
Ve aklıselim olacak inanmamışlar
Adı Allah’ın salih kulları arasında geçenlerden olmayacağız
İnanmışlar zümresinde bulunmayacak ruhlarımız
Bilmeyeceğiz asla teslimiyetin gerçek halini

Hız. İbrahim’in atıldığı ateş, gül bahçesi açacak yüreğimde
Oduklarından kutsal balıklar doğacak şehirlerimde
Dilimde dua hep seni söyleyecek
Sensizliğin adını Babil koyacağım
Parçalanmış putlar bulacaksın yüreğimin dehlizlerinde
Nemrut doğacak alabildiğine kararmış yüreğimde
Atıldığım ateşte bir kül olacaksın

Hız. İsmail; Allahın kurbanı, annesinin gözbebeği
Zemzem suyunun temizlediği evlat
Hız. İbrahim’in bebeği, karısından ilk ayrılan erkeklerden
Kadının şükürsüzlüğüne uzanan yolun ilk dönemeci
Git kadın ailenin yanına git inançlarım bunu emretmekte.
Seni benden eden dinin içinde, tüm benliğim gezinmekte.

Hz. Musa asasını çarpacak üç kere yere
Fıskıracak içimde çağlayan denizler
Bir firavun secdeye varacak
Gözyaşlarımı ikiye bölmüş Peygamber arkasından
Boğacak bir damla akıttığım yaş ordusunu Firavunun
Tüm inanmamışlar mezarlığında ibret olacaksın iki büklüm
Geçtiğin yer Kızıldeniz kalacak
Ortasından ikiye ayrılmış bir adam bulacaksın.

Hz. Yusuf düşecek kuyularına nur yüzüyle
Hesabını soracak dünyada kardeşlerine
Bir Züleyha ısıtacak zemherimi
Ellerini parçalayan kadınlar
Günahın göbeğinde seni tanıyacaklar
Ve sen düşeceksin karanlık kuyularına
Rüyalarında hep bana çıkıp,
Yusuf'ta yorumlatacaksın bensizliği.
Adın anılmayacak küçük dünyamda...

Hz. Eyyub yüreğinde çıkan yaraları saracak
Dilinde ki yalanlarıysa sarmak nasip olmayacak kimseye
Güvendiğin dünya yıkılınca başına
İçine bir vuslat düşecek
Hak aşkına teslim ederken ruhumu
Ardımda bensizliğe sabreden bir kadın bırakacağım
Ve sen gözlerinde bir suret
Bekleyeceksin.

Hz. İsa'nın kanlı bilekleri soracak hesabını
Soracak kan çanağı gözlerim çarmığa gerilmiş bedenimi
Ve çanak tutacak münafık bir havari ömrüme
Ölüme susamış bedenim parmak uçlarımdan çıkacak
Sıcak gözlerle bakacak Azrail,
Gözlerimi dikeceğim alev topu gözlerine.

Ve kâinat düşecek yetim haneme;
Hz. Muhammed (s.a.v)
Öksüz ellerime bir gül dokunacak

Yıldızlar semadan düşerken Mekke'ye
Kisra Sarayı yerinden oynayacak
Ve içimde bütün aşklar son bulacak
Bir tek aşk seninki Efendim.
O nur saçan ellerinden tutup
O gül kokan tenine yüzüm sürseydim
O Peygamber mühründen bende öpseydim.
Efendim Âdem'in sınavı gibi
Havva'dır nefsimde dolaşan hata
Hira'da sıkarken Seni Cebrail
"İnsana bilmediğini öğreten Rabbin adıyla"
"Oku" Efendim.
Korkuyla dönerken garip hanene
Bastığın toprakta bir iz dursaydım
Ve Sen üşürken üstüne atılan yorgan olsaydım
Sımsıkı sarsaydım, ayaklarından öpe, koklaya
Ağaçlar bile önünde eğilirken
Ay o mübarek işaretinle ikiye bölünürken
Taşlar, dağlar koşarak Sana gelirken
Ben de bir toz yığının da Sana varsaydım.
Soracak Bilal-i Habeş hesabını
Ümeyye bin Haleften
Ve aslan Hamza düşecek Uhud'da,
Şehitlerin babası
Soracak Hamza hesabını Hind'den
Soracak Vahşi içindeki cehennem ateşinden
Sen çıkarken miraçta hak huzuruna
Sidret-ül Müntehada titrerken tüm alem
Titrerim bende günahlarımdan
Şefaatten bana da bir parça versen
Ersem bende hak huzuruna
Ebubekir gibi Siddık dostların vardı
Yatağında uzanan Ali olsaydım
Efendim Zeyd bin Harise kadar yakınında
Ama evlatlığın değil,
Bir ömür kölen kalsaydım
Hicretinde bende çığırtısını taşıyıp
Feracenden tutunan kul gibi
Medine'de gözlerimi bağlayıp bekleseydim yolunu

Tek rekât ardında namaz kılmak için verirdim son nefesimi.
Mekke'de ayaklarının dibini öperken putlar
Parçalasaydım dünyalıklarımı
Veda haccında süzülürken gözünden yaşlar
Hıçkırıkla boğulurken görseydiler beni
Sen Azrail'i beklerken yatağında
Altmış üç yaşında
Ben en genç ömrümü verseydim uğruna
"Ümmeti ümmeti" diye ağlarken Sen
Efendim diye sabahlasam bende
Seccademde gözyaşların
Ve boyumdan büyük günahımla!

Benim;
"Günahımdan büyük Rabbim var Efendim".
Şefaatinu umduğum Peygamberim.